
MARK MILLAR · JOHN ROMITA JR.
HIT-GIRL™
$2.99
ISSUE 2
COMICS BY
КОМІКСЫ ПА-БЕЛАРУСКУ
Забівашка
№2 (2012)
пераклад
і афармленне:
Козыраў Сяргей
ICON®
THE BEST JUST GOT BETTER.

MARK MILLAR · JOHN ROMITA JR.

HIT-GIRL™

$2.99

ISSUE 2
VARIANT EDITION

ICON®

THE BEST JUST GOT BETTER.

MARK MILLAR • JOHN ROMITA JR.
HIT-GIRL™
$2.99
ISSUE 2
VARIANT EDITION
THE BEST JUST GOT BETTER.

HIT-GIRL

ISSUE TWO

MARK MILLAR
WRITER AND COCREATOR

JOHN ROMITA JR.
BREAKDOWNS AND COCREATOR

TOM PALMER
FINISHES AND INK WASHES

DEAN WHITE
with MICHAEL KELLEHER
COLORS

CHRIS ELIOPOULOS
LETTERS

JENNIFER LEE
EDITOR

DAVE JOHNSON
VARIANT COVER

PREVIOUSLY:

Hit-Girl and Kick-Ass have a deal: She trains him as her sidekick, while he teaches her to be...normal.

MAYELA GUTIERREZ: PRODUCTION

DAVID BOGART: SVP OF BUSINESS AFFAIRS & TALENT MANAGEMENT

HIT-GIRL No. 2, September 2012. Published Monthly by Marvel Worldwide, Inc., a subsidiary of Marvel Entertainment, LLC. Office of Publication: 135 West 50th Street, New York, NY 10020. $2.99 per copy in the U.S. (GST #R127032852) in the direct market; Canadian Agreement #40668537. **Printed in the USA. Manufactured between 06/29/2012 and 07/10/2012 by R.R. DONNELLEY, INC., GLASGOW, KY, USA.**

ТРЭНІРОЎКА:
Ну і? Як я выглядаю?
На мільён даляраў!
Гатовы павудзіць рыбку, Мардабой?
Яшчэ як.
Мы з бацькам увесь час так рабілі. Сутнасць тая ж, як і ў сапраўднай рыбалцы, праўда замест чарвякоў і блешань - гэтыя цацкі.
Што самае пацешнае ў гэтай рыбалцы - яна не толькі ўдасканальвае навыкі вулічнага бою. Гэтая частка горада проста напоўнена розлічнай набрыдздзю, таму гэта можна лічыць яшчэ і аперацыяй па вычышчэнні.

Ну што, злавілі кагонебудзь?
Толькі пару гапатосаў. Не хвалюйся... Вялікая рыбка ўжо не далёка.
Падсячом іх на плыткаводдзе.
Ёў, Чубака, табе напэўна цяжка цягаць усе гэтыя торбы аднаму. Давай мы табе дапаможам з гэтым лайном?
Ды не, усё ў парадку. Дзякуй, добры чалавек. А цяпер, калі дазволіце, мы з сяброўкай пацягнем атрымліваць асалоду ад гэтага прыемнага вечара, шпацыруючы па гэтым пустым вуліцам з купай каштоўнасцяў, што мы толькі купілі.
Гані торбы, ёлупень. Плюс кольцы, гадзіннікі і наогул усё, што на табе ёсць.
Ды якія праблемы?
Хочашь, каб я цябе адклосціў, піндос?

Навошта мне хацець клосіцца з табой?
Я так і сказаў! Няма для чаго! Таму будзь малайчынкай, і ўсё будзе ў парадку, шарыш?
Шару.
AAAGH!
Вось лайно!
Добра, Марадбой. Час пайшоў. У цябе 3 хвіліны, каб адпяндзёхаць гэтых гаўнасмакаў.
Лёгка.
Не будзь такім самаўпэўненым, хлопец. Высерак з банды дастае нож.
«Цяпер скачы».

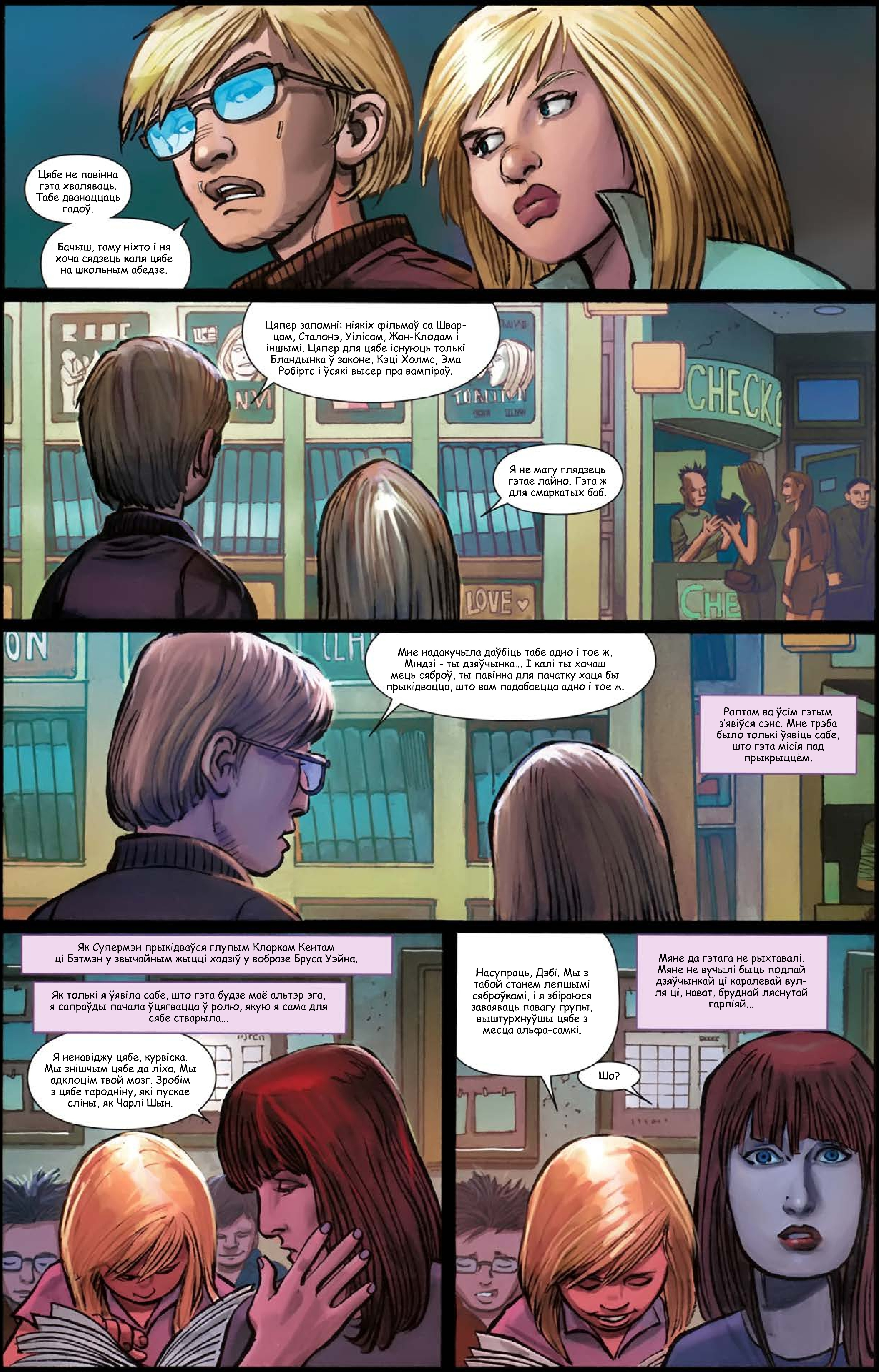

Што?
Трымайся за трос і скачы. Твая задача - патрапіць у вакно, якое я адзначыла вялікім чырвоным крыжом. З таго боку я размясціла матрац, таму цябе чакае мяккае прызямленне.
Smash here
Smash here
А што, калі я не патраплю і стукнусь аб сцяну? Я ж сабе шыю зламаю.
З табой усё будзе добра, пястун. Галоўнае прыкрывай галаву, калі ўрэжашся ў шкло, і глядзі не парві сабе нічога.
Палёт у вакно - гэта супергеройская традыцыя і элемент нечаканасці. А ён асабліва важны... Асабліва, калі ты на 2 ці на 3 паверсе.
А цяпер давай!
Ні ў якім разе. Тут вельмі высока.
Ну і добра. Калі ты ў нас такое сцыкло, тады, лічу, можна пачаць з чаго-небудзь лягчэй.
Божа, Дэйв. Ды міні-тытанаў і тых лягчэй навучыць!

ПЕРШАЕ ВАКНО:
Яшчэ разок.
ДРУГОЕ ВАКНО:
Яшчэ разок.
ТРЭЦЯЕ ВАКНО:
AAGHH!
Я ж казала: групіруйся, Мардабой. Інач урэжашся ў шкло галавой і страціш прытомнасць да ліха.
Колькі мне яшчэ засталося паўтараць?
15 разоў як мінімум. Улятаць у вокны ў нашай справе трэба навучыцца так жа лёгка, як адчыняць дзверы.
Добра абучаны герой, улятаючы ў вакно, ужо прыдумвае добры жарт.

«Добра, давай цяпер парэпетыруем. Што ты скажаш першым, калі варвешся ў іх логава?»
А я ведаю? Можа «гульня скончылася, лайнюкі»?
Нядрэнна, напраўда гэта пасуе толькі ў тым выпадку, калі ты абыграў іх у карты. Пішы так: «Хто-небудзь замаўляў кулачны сэндвіч?» Даволі такі нядрэнна падыходзіць для большасці сітуацый.
КАМАНДА:
Як наконт Сутэнёра? Ці ён занадта тоўсты, каб быць у нашай камандзе?
Відавочна... І мне не падабаецца тое, што Тарантул напісаў сваё сапраўднае імя на сваёй старонцы ў фэйсбуку. Той, хто так лёгка раскрывае сваю асобу, так жа лёгка раскрые і тваю.
А як наконт Начной курвіскі?
У нас суперкаманда, Дэйв. А не бардэль. Касцюм, які агаляе каля 97% тваёй цела прынцыпова не прымаецца.
UNGH!

Мудзіла на паўночным захадзе спрабуе ўцекчы. На тваё шчасце, я прынесла з сабой Мёльнір...
ЛІХАМАЦЬ!
Але гэта толькі мае трэніроўкі Мардабоя, як быць дрэнным хлопцам. Ён жа вучыць мяне, як быць нармальным дзіцём, і быццам бы ўсё ідзе нядрэнна.
Смактульку табе ў вуха! Я не магу папрасіць маці спусціць столькі грошаў на якую-небудзь пару джынсаў. Бацька заўсёды вучыў мяне, што галоўнае ў адзежы, каб яны была практычнай.
Улетку ты апранаеш шорты. Узіму - цёплую куртку.
Ага, гэта ўсё канешне файна. Але гэта як раз тая адзежа, якую носяць дзяўчынкі твайго ўзроста, Міндзі. Калі хочаш, каб цябе прынялі ў школьны калектыў, тваёй маці прыйдзецца трохі пашурхаць крэдыткамі.
Плюс табе ня трэба больш глядзець тэленавіны, а пачаць глядзець усякую лухту пра жыццё зорак.
Дзецям твайго ўзроста накекаць на Брыта Х'юма. Ім падабаецца глядзець перадачы, дзе зоркі паказваюць свае дамы.
Так? А як жа ты мне прапануеш сачыць за Абамай і нашым гробаным рэкордным дэфіцытам?

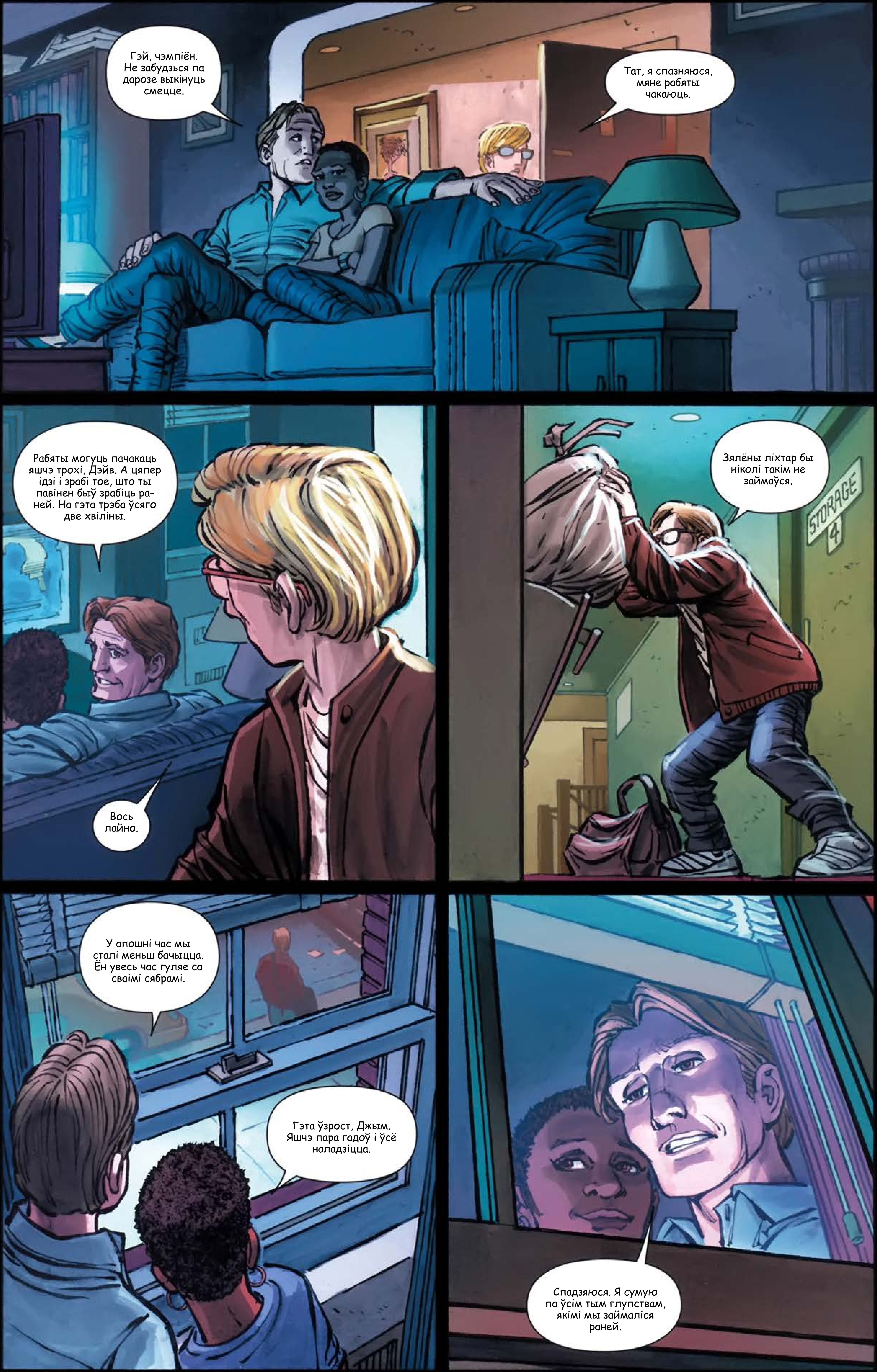
Цябе не павінна гэта хвалявацЬ. Табе дванаццаць гадоў.
Бачыш, таму ніхто і ня хоча сядзець каля цябе на школьным абедзе.
Цяпер запомні: ніякіх фільмаў са Шварцам, Сталонэ, Уілісам, Жан-Клодам і іншымі. Цяпер для цябе існуюць толькі Бландынка ў законе, Кэці Холмс, Эма Робіртс і ўсякі высер пра вампіраў.
CHECKO
Я не магу глядзець гэтае лайно. Гэта ж для смаркатых баб.
LOVE
CHE
Мне надакучыла даўбіць табе адно і тое ж, Міндзі - ты дзяўчынка... І калі ты хочаш мець сяброў, ты павінна для пачатку хаця бы прыкідвацца, што вам падабаецца адно і тое ж.
Раптам ва ўсім гэтым з'явіўся сэнс. Мне трэба было толькі ўявіць сабе, што гэта місія пад прыкрыццём.
Як Супермэн прыкідваўся глупым Кларкам Кентам ці Бэтмэн у звычайным жыцці хадзіў у вобразе Бруса Уэйна.
Як толькі я ўявіла сабе, што гэта будзе маё альтэр эга, я сапраўды пачала ўцягвацца ў ролю, якую я сама для сябе стварыла...
Я ненавіджу цябе, курвіска. Мы знішчым цябе да ліха. Мы адклоцім твой мозг. Зробім з цябе гародніну, які пускае сліны, як Чарлі Шын.
Насупраць, Дэбі. Мы з табой станем лепшымі сяброўкамі, і з'біраюся заваяваць павагу групы, выштурхнуўшы цябе з месца альфа-самкі.
Шо?
Мяне да гэтага не рыхтавалі. Мяне не вучылі быць подлай дзяўчынкай ці каралевай вулля ці, нават, бруднай ляснутай гарпіяй...

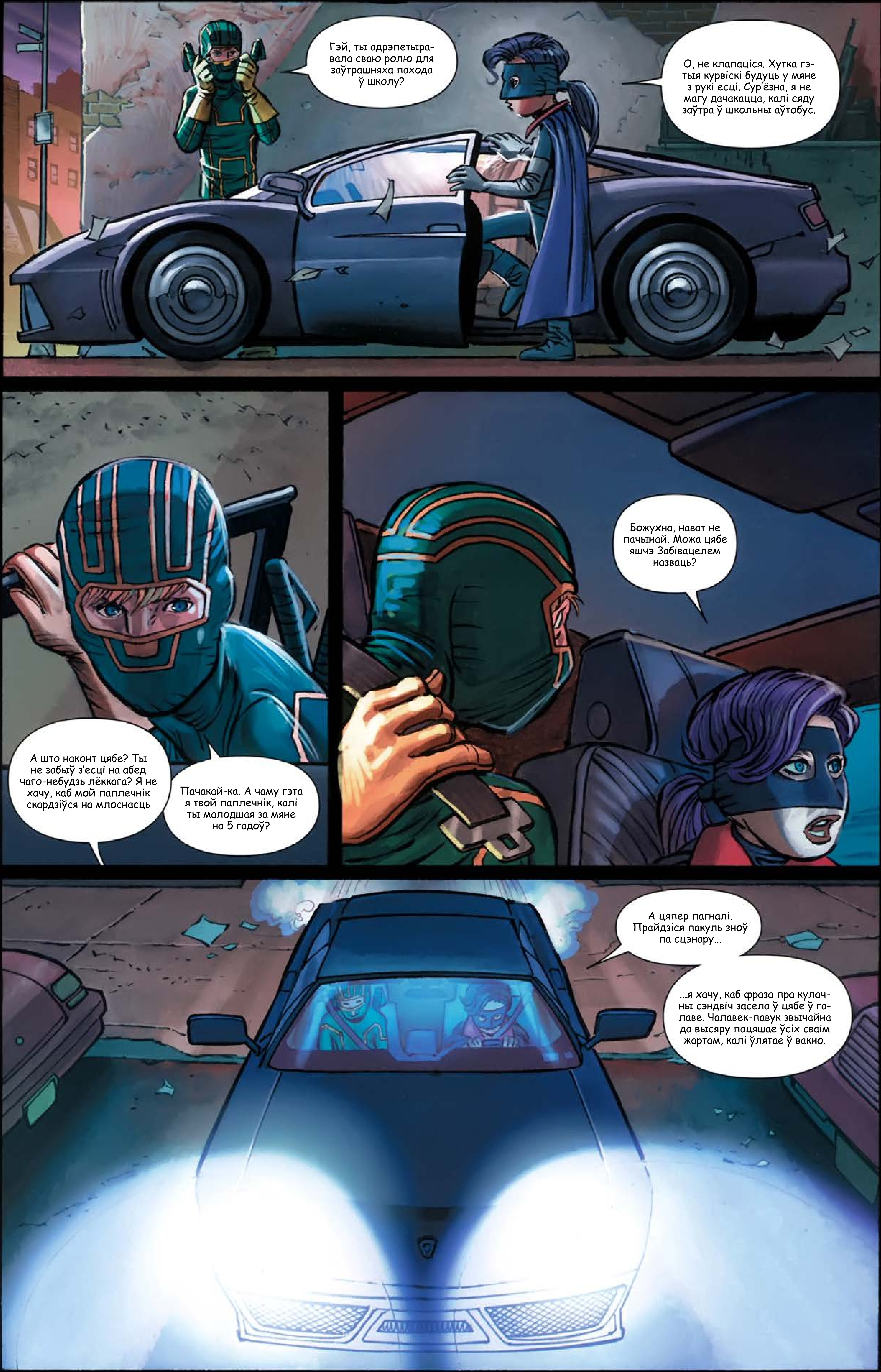

...але клянуся, барадой Одзіна, я хутка вучуся.
Удалых выхадных, Дэбі Форман.
Лена Букоўскі сказала, што на вас, рабяты, зноў пачалі націскаць. Гэта праўда, Маркус?
Яна сказала, што з'явіўся новы кіраўнік нейкай злачыннай групіроўкі і тое, што яны плануюць нападзенне на паліцэйскі вучастак.
Лена Букоўскі проста занадта часта глядзіць тэлевізар, Сонейка. Канешне, заўсёды знойдзецца разумнік, які папросіць заплюшчыць на гэта вочы, але ад гэтага нічога не зменіцца.
Ты ведаеш, што яна такая ж.
Ну добра, калі ты так у гэтым упэўнены.
«Тэорыя вялікага выбуху» пачнецца праз 2 хвіліны, Міндзі. Даядай свой равіолі.
Добра, мам.
Канешне, нават калі б справы на працы ў нас ішлі дрэнна, мы бы не расказалі аб гэтым маці, сапраўды? Наша праца, захоўваць мір і парадак вакол. Ты ж гэта разумееш?
Не зусім.

Я ведаю, хто ты, Міндзі. Не спрабуй адмаўляць.
Я ведаю, чым вы з бацькам займаліся і я цаню тое, што ты закінула гэта лайно, калі пачала жыць з намі.
Але тваё знікненне моцна адбілася на тваёй маці, а яна дрэнна перажывае стрэс у апошні час.
Яна не вытрымае яшчэ адной драмы... Напрыклад, калі яе маленькая дзяўчынка параніцца ці калі яна знойдзе супергеройскі касцюм у кошыку для бруднай бялізны.
Я не буду пры ёй засяроджваць на гэтым увагу толькі ў тым выпадку, калі ты паабяцаеш мне, што гэта ўсё ў мінулым. Я хачу, каб самым небяспечным заняткам у гэтыя дні для цябе была хакейная трэніроўка. Ты зразумела мяне?
Маркус, гэта смешна...
Паабяцай мне, Міндзі.
Абяцаю.
Малайчынка.
А цяпер, як наконт таго, каб усім разам заваліцца на канапу і паглядзець тэлек? Я не так часта бываю дома па вечарах, і хлопцы на працы кажуць, што нам даўно трэба ўжо было пайсці ў адстаўку...

Мардабой, гэта Забівашка. Я напаіла бацькоў наркотыкамі і зараз накіроўваюся да Забітачцы. Я заеду за табой праз дваццаць хвілін. Зразумеў?
Ніякіх праблемаў...
...я зараз пішу артыкул для CBR.COM на тэму «Прычыны з'яўлення супергерояў. 1972-2012, 1932-1972».
Ім спадабалася тое, што я накідаў для Vertigo, і яны папрасілі, каб я напісаў яшчэ 2000 слоў на гэтую тэму.
Дэйв, паслухай мяне. Я тут, сука, не жартую. Табе пагражае сутыкнуцца з рускімі і сіцылійскімі мафіёзі. Таму я хачу, каб ты быў сур'ёзным як камень.
Будзь у касцюме праз 20 хвілін.
Добра, добра. Ужо іду, неўратычка.

Гэй, чэмпіён. Не забудзься па дарозе выкінуць смецце.
Тат, я спазняюся, мяне рабяты чакаюць.
Рабяты могуць пачакаць яшчэ трохі, Дэйв. А цяпер ідзі і зрабі тое, што ты павінен быў зрабіць раней. На гэта трэба ўсяго дзве хвіліны.
Вось лайно.
Зялёны ліхтар бы ніколі такім не займаўся.
STORAGE 4
У апошні час мы сталі меньш бачыцца. Ён увесь час гуляе са сваімі сябрамі.
Гэта ўзрост, Джым. Яшчэ пара гадоў і ўсё наладзіцца.
Спадзяюся. Я сумую па ўсім тым глупствам, якімі мы займаліся раней.

Гэй, ты адрэпетыравала сваю ролю для заўтрашняха пахода ў школу?
О, не клапаціся. Хутка гэтыя курвіскі будуць у мяне з рукі есці. Сур'ёзна, я не магу дачакацца, калі сяду заўтра ў школьны аўтобус.
А што наконт цябе? Ты не забыў з'есці на абед чаго-небудзь лёккага? Я не хачу, каб мой паплечнік скардзіўся на млоснасць
Пачакай-ка. А чаму гэта я твой паплечнік, калі ты малодшая за мяне на 5 гадоў?
Божухна, нават не пачынай. Можа цябе яшчэ Забівацелем назваць?
А цяпер пагналі. Прайдзіся пакуль зноў па сцэнару...
...я хачу, каб фраза пра кулачны сэндвіч засела ў цябе ў галаве. Чалавек-павук звычайна да высяру пацяшае ўсіх сваім жартам, калі ўлятае ў вакно.

ШЫПСХЭД-БЭЙ:
Trotski's
Бон жур, Міхаіл. Я чуў, што твая старэйшая дачка хварэе анарэксіяй. Спагадаю. Як яна?
О, мы часта абмеркаваць гэта. Калі быць шчырым, гэта ёсць няшчасце для ўсёй нашай сям'і.
Але яна хаца б робіць нейкія намаганні. Наша ж бамбіна насупраць закідваецца пірожнымі, як Тык Такам. Гэта разбівае маё сэрца.
Ну дык што, джэнтэльмены? Навошта вы перанеслі сустрэчу ў рэстаран? Няўжо Ральфі не хацеў абмеркаваць пытанні арэнднай платы ў Верхнім Іст-Сайдзе?
Што? Гэта ж вы перанеслі сустрэчу, няўжо не?
Вось лайно...
Што здарылася?
...гэта пастка.

Хто-небудзь замаўляў гробаны сэндвіч?
Я ж казала «кулачны сэндвіч», яйцатрас. А, яжу пад хвост. Пачынай ужо іх валіць.

Супер, Марда-
бой! Нядрэнна
атрымліваецца.
Палажы столькі,
сколькі зможаш.
Я прыкрыю...

AGHH!
Што здарылася?
Я, здаецца, руку зламаў!
Я зараз табе не толькі руку зламаю, маленькі чалеса-смак...
Якога гака?

Курвіска! Што ты нарабіла?
Прыкрыла тваю сраку. А на што гэта падобна?
Я лічыў, што мы дамовіліся, што ты нікога не будзеш забіваць. Я табе, сука, не гробаны адчайны мсціўца. Я больш па старой школе.
Ну, ведаеш, як тыя, што прыдумваюць жарты, пакуль ворагі скачуць вакол іх.
Прабач. Відаць я зусім запорхалася і падумала, што направіла гармату транквілізатарамі.

Што з рукой?
Зеўс яго ведае. Відаць, няправільна ўдарыў таго хлопца і зламаў сабе пальцы. Гэта, лайно, сапраўды балюча.
Божы высер!
Прабач, я падума-ла, што гэта таксама транквілізатар.
А цяпер пагналі. Час даставіць цябе ў «хуткую».

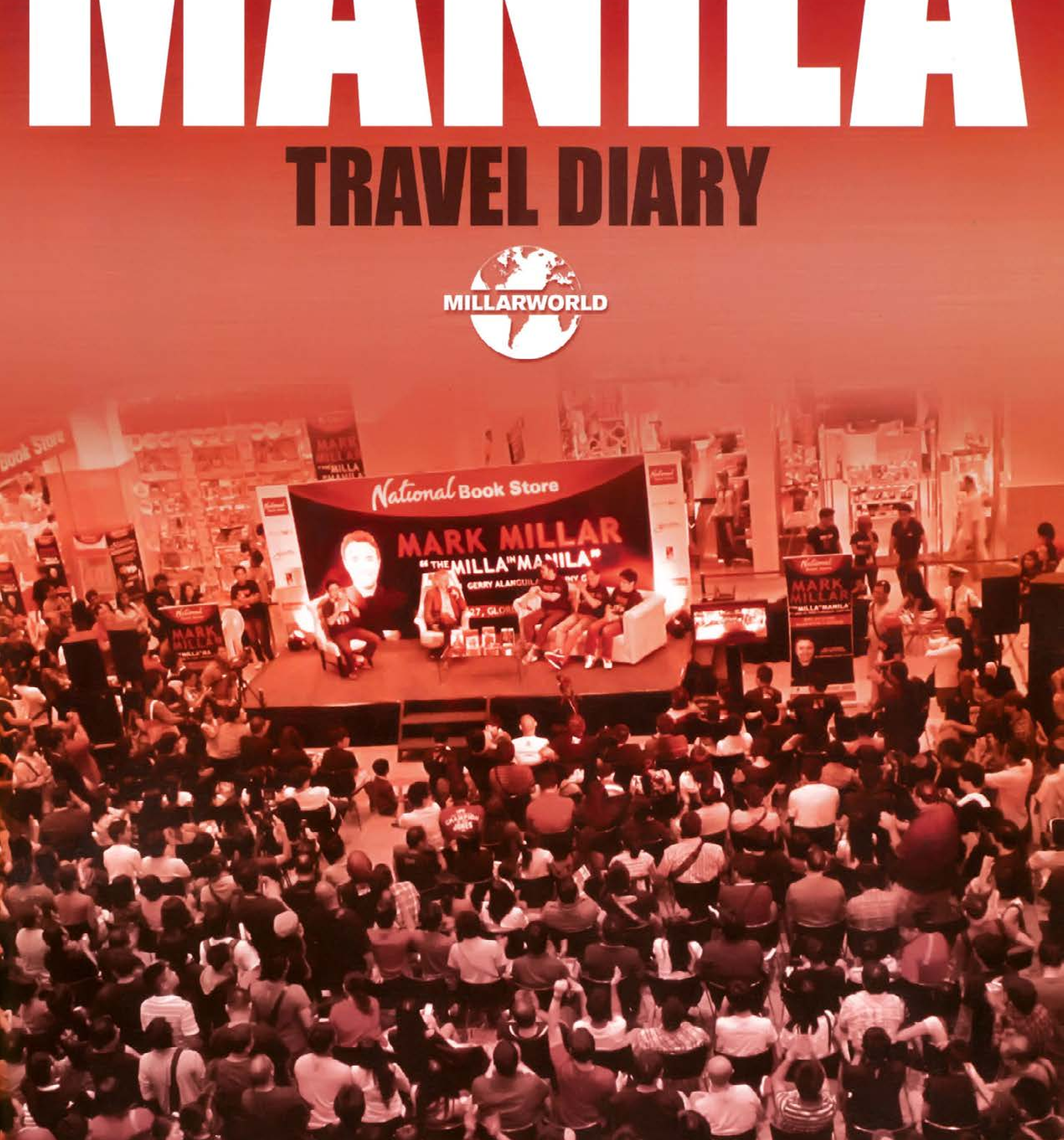

ЧЫРВОНАЯ СМУГА:
Ведаеш, што сапраўды было б шыкоўным першым злачынствам? Забойства Мардабоя.
Ага. Ну як ты мог забыць яго імя. Бо мы маглі б тупа заваліцца да яго і адклосціць яго азадак, Крыс.
Адвалі. Ён сказаў нам свой адрас,калі мы каталі яго і мы збіраліся забіць гэтага хлопца. Адкуль я павінен быў ведаць, што мне лепш запісваць усю інфу пра яго?
З іншага боку, рабаванне гэта таксама нядрэнная злачынства. Яно дазваляе трохі напоўніць кішэні, і, акрамя таго, наяўнасць камер унутры крамы азначае, што ўжо праз пару гадзін мы будзем у інтэрнэце.
Першае суперзлачынства, гак табе ў дупу! Я літаральна трасуся ад прадчування!
Пакінь троскасць ім, Плашч 1. Пагналі! Перакананайцеся, што вашы касцюмы выглядаюць бездакорна.
Гэй, хлопцы! Да нас у краму прыйшлі супергерої! Ідзіце сюды і паглядзіце. У ім нават касцюмы ёсць.

Як вас завуць, супергерої? Я вас бачыў па тэлевізару?
Пакуль не.
Гэтая рэч зараз працуе?
Камера? Канешне. 24 на 7.
Цудоўна.
Гатовы стаць знакамітым?
TO BE CONTINUED

THE MILLA IN MANILA

TRAVEL DIARY

MILLARWORLD

Dear Readers,

As promised, my travel diary from "The Milla in Manila" signing in May 2012.

Wednesday, May 23

Just back home in Glasgow from Kapow! Comic-Con in London. What a brilliant weekend. Weird thing about going with a baby is that you wake up without a hangover. Sure, you wake up six hours earlier than you PLANNED to wake up, but still... This is the first convention I've been to since I was seventeen years old where I didn't arise stinking of booze and looking like a bomb had gone off in my head. It feels nice.

Off to London and spending the night in an unsexy airport hotel so I can catch an early flight to Hong Kong in the morning. How come? It's my route to the Philippines. What am I doing in the Philippines? Why, pimping my new book, of course. I had an online competition where I promised to do a signing at whichever comic store ordered the most copies of SUPERCROOKS #1, completely on my own dime. This was a calculated risk as I was sure London, LA or New York would order the most copies and I was going to be in each of those places at least once over the coming months anyway. But Land o' Goshen! National Book Store in Manila ordered more copies than anyone ever dreamed and so I'm heading for Southeast Asia. Can't wait!

My SUPERCROOKS cohorts Leinil Yu and Gerry Alanguilan hail from this part of town and Colorist Supreme Sunny Gho is flying in from Jakarta too. All we need is SUPERCROOKS director Nacho Vigalondo and Asia could have the full set of SUPERCROOKS creators. Sadly, Nacho is unable to leave Spain until they have working airplanes again. Thanks, Angela Merkel!!

Thursday, May 24

Took longer to get here than I expected. Crappy Radisson hotel at the airport had overbooked, so when I arrived at 11 p.m. they had to arrange a taxi for me and some old Italian guy in the same situation. They shipped us to a sister hotel almost an hour away, but luckily the Italian turned out to be great company. So we propped up the bar together when we finally arrived at some place near Teddington. He heads up a pharmaceutical company in the States and gave me his business card, saying I should bring the family to his Cedar Rapids home and crash for as long as we liked. How nice is THAT? Bed at 2 a.m. and check-in at 7a.m. Groan.

Flight was long, but great. Twelve hours to a change at Hong Kong, which for some sounds a chore, but I see that as two movies, a documentary and a big chunk of JUPITER'S CHILDREN #2, my big upcoming project with Frank Quitely for Image Comics. The documentary was a really lovely biography of Stan Lee, mostly shot in his California home, and absolutely brilliant. The movies were even better: *Game Change* which I hadn't seen, and *Young Adult,* which I also somehow missed. I'm slightly obsessed with Julianne Moore and seem to be more into her the older she gets. She's the greatest living American actress, but Ed Harris literally BECOMES John McCain in this picture. It's the most amazing performance and a great script. Weird to see Jay Roach as director as it's not what you'd expect at all. This is everything *The Iron Lady* wanted to be and so deftly handled. But nothing can touch *Young Adult.* From a beautiful script by Diablo Cody to a career-best from Charlize Theron, this is a perfect movie. After only three days' work on *The Road* in four years, Theron blazes back into cinema with three great-looking movies in the last six months. Loved seeing Patrick Wilson in here too, an actor whom director Joe Carnahan and I rave about to anyone who will listen. If you missed *Young Adult* – and you probably did – get the DVD ASAP. It's up there with *Chronicle*, *The Grey,* and *Mission: Impossible 4* as one of the four 5-star movies I've seen in the last two years.

Quick change at Hong Kong and I land in Manila to find a very official-looking woman waiting for me and ushering me through security. The security guys all nod and give a little smile. What the hell is going on? I'm taken to a special VIP area in the airport where two lovely PR girls from National Book Store are waiting with a limo to take me to the hotel. This is not what I was expecting. Usually, when I do a signing I show up, bleary-eyed, do a couple of hours in the store, grab a few drinks with some local pals and shoot back somewhere in a cab. But two armed guards take us to our car in the airport and the girls pass me a PR itinerary for the next few days. As we drive through the sunny streets and they run through the TV channels we're talking to tonight, I glance out the window and see Millarworld banners hanging from the street lights all over the center of town. This is clearly not going to be an ordinary signing.

Photo courtesy of National Book Store

Photo courtesy of National Book Store

Photo courtesy of National Book Store

As my brother said when I sent him these pics, Manila had been turned into a terrifying, nearby parallel Earth where I had won World War 2.

Friday, May 25

Did a bunch of interviews last night and went to bed around 11 p.m. Had been awake over thirty hours and so expected to crash, but my body was still stubbornly on British time and so I lay awake until 6 a.m., bright as a button and watching Filipino soaps. I couldn't quite tell what was going on in my favorite, but it seemed like some girl wanted to be a hip-hop artist and her conservative parents were refusing to support her. As I emptied the minibar, it rapidly became the best show I had ever seen.

Two hours sleep and I was into another series of interviews, a combination of TV stuff and online and print mags like *GQ* and *Esquire* Asia. Everybody was absolutely lovely and I finally got to meet the legendary Flipgeeks, whom I instantly became best friends with. My favorite guy from the week had to be Jiggy Cruz, mainly because I think it's the best name I've ever heard in my life, and I promised I'd use it in some upcoming Millarworld book. Really began to flag as the day went on, but out for a cracking meal with National Book Store Supremo Miguel Ramos and a gaggle of brilliant Filipino artists. Special guest at the dinner was my old pal Leinil F(uck) Yu and it was brilliant to see him. We talk every day, but only really see each other maybe once a year. Great to catch up with him and his wife. Dinner was a blast as you can see from the photo at the bottom of the page.

Photo courtesy of Carlo Pagulayan

The guy in the picture above is Jason Paz and he's Bryan Hitch's new inker on various upcoming projects. Leinil and I may or may not have forced him to hold up this message we wrote for Hitchy.

Saturday, May 26

Jet lag getting way worse. Didn't get to sleep until 6 a.m. again and spent most of the night wide awake and on Twitter to pass the hours. Guys picked me up at 9 a.m. for another few hours of interviews and then off to Komikon, the rather fantastic Manila comic convention where I finally got to meet the legendary Gerry Alanguilan. Gerry, of course, writes and draws the Eisner award-winning ELMER, but you will also know him as Leinil's greatest inker, notably on SUPERIOR and our new SUPERCROOKS series. I'm a massive fan of Filipino art and have been since I was a kid, when DC brought a wave of these guys: Alex Niño, Alfredo Alcala, Tony DeZuniga, Rudy Nebres and, my favorite, Nestor Redondo. There's been a great lineage of amazing artists from these islands running through Whilce Portacio to guys like Leinil, Gerry, and Francis Manapul today and I was absolutely in my element when I got a look around Komikon. They wheeled me in for ten minutes to promote tomorrow's big SUPERCROOKS signing and I phonetically wrote out a short speech in Filipino, trying to pass myself off as a local faking up the whole Caucasian thing to get more work in American comics. I'm not sure they believed me, but you can see the video here:

http://www.facebook.com/photo.php?v=3742664639699

More interviews after, including one with the brilliant Jessica Zafra, who writes the blog JessicaRulestheUniverse.com. This was scheduled for twenty minutes and ended up running over two hours once the four of us got the wine flowing. Great night. Now: Bed. Big signing tomorrow. Need my sleep.

Sunday, May 27

My God. I slept eighty minutes last night. Didn't nod off until after seven and up early for some interviews before a special signing at the hotel at 10 a.m. The main signing is this afternoon, but I'm wrecked. Literally about eight hours of sleep in the past four days. Need to come back and nap before signing.

Later:

Nap worked. Got forty-five minutes and that was enough to power me up for the day. And what a day! Suddenly, it all made sense why we'd been doing all those interviews for three days and the special appearance at Komikon yesterday. The signing is absolutely crazy, tickets capped at 1,000 people but more on the three upper levels of the shopping center and watching the pre-signing talk down below. I've never seen anything like this. I feel like a visiting dictator, with armed guards dotted around the center and a giant forty-foot sign behind me. We seem to have commandeered the entire mall. Leinil, Gerry, Sunny, and I chat onstage before we begin this marathon and I'm delighted to see that the entire hall speaks perfect English. It could not have gone better and the signing itself was the biggest and most fun signing I've ever done. What absolutely lovely people! Big thanks to everyone who brought me gifts or artwork. I've brought them all home and am eating them all now, including the drawings! A sampling of the pics on the next page should give you some idea of the scale this thing was taking place on. Leinil and I were absolutely floored by the enthusiasm for SUPERCROOKS and Matthew Vaughn resolutely refused to believe it until he saw the pictures. He called immediately, asking if I had spiked the local water with the mind-altering drug Rohypnol.

Photo courtesy of Carlo Pagulayan

Left to right (top row): Ruben Nacion, Heubert Khan Michael, Leinil Yu, Mark Millar, Max-C Cubacub, Harvey Tolibao, Miguel Ramos, Jay Tablante, Jiggy Cruz, Jonty Cruz.
Bottom row: Jason Paz, Carlo Pagulayan, Ian Sta. Maria

Photo courtesy of Jessica Zafra

Photo courtesy of National Book Store

Photo courtesy of National Book Store

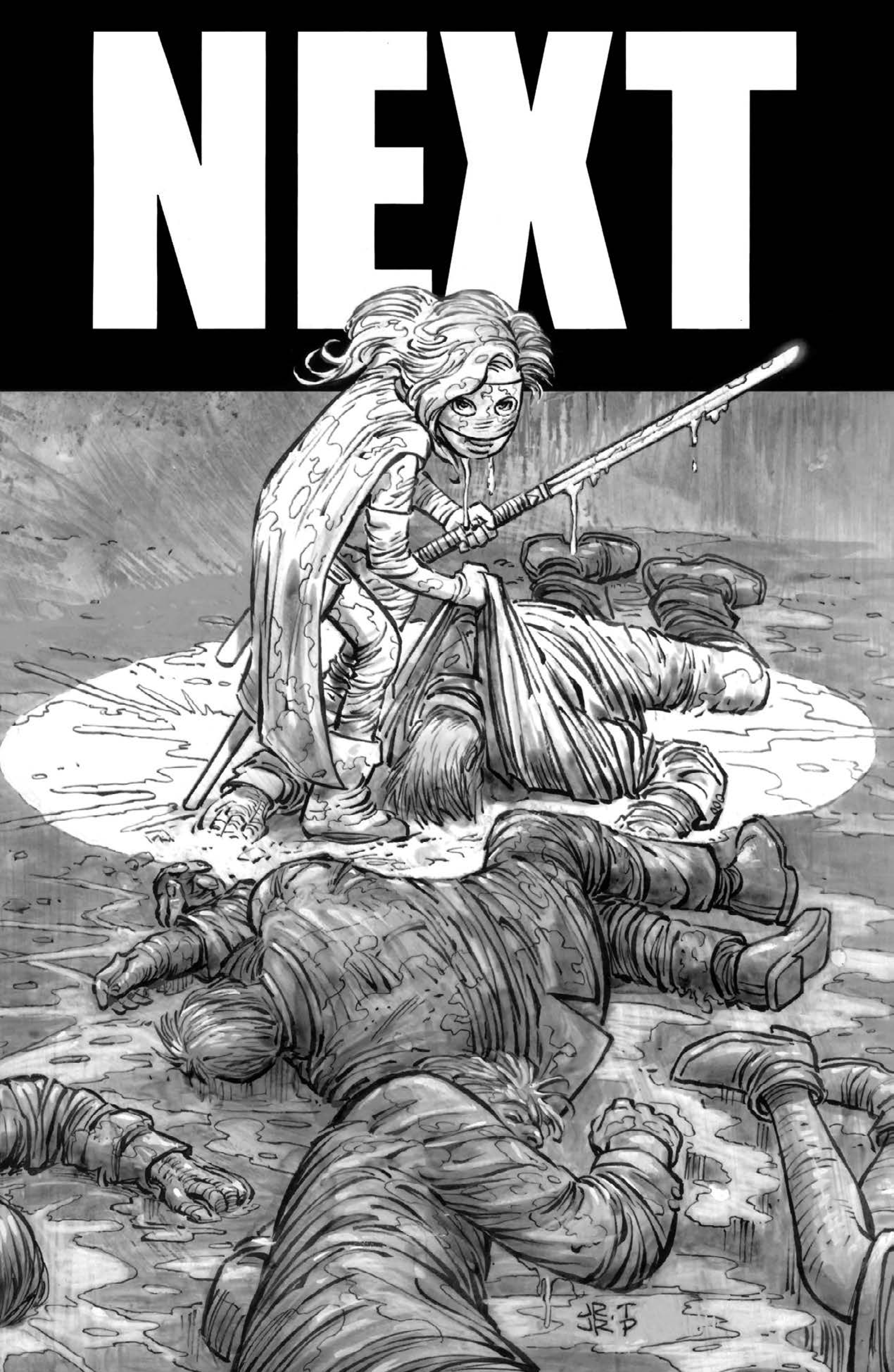
Photo courtesy of National Book Store

Photo courtesy of National Book Store

We signed until the last person and disappeared at 9 p.m. My car was picking me up at 3:30 a.m. so sleep was unlikely, but my brain was so frazzled by this point it didn't matter. Went for a goodbye dinner with Miguel, Leinil, and the guys, but horrified to find my credit card had been stopped as I was checking out. Why? My stupid bank does this every time I leave the country, even when I warn them beforehand, as a security measure. The minute I withdraw cash anywhere outside Glasgow they lock the place down and can the cards, and have left me stranded on more than one occasion. I literally didn't have a penny, but luckily the lads chipped in and took care of everything. My entire bill...

The suckers!!

NEXT

"She'll never be the victim – and she's got a mouth like a sailor ta boot!"

-Harry Knowles, *aintitcool.com*

She can take down a SWAT team, build a bomb with drain cleaner, and has a body count higher than her GPA...but Hit-Girl's greatest enemy yet may be the Queen Bee at middle school. Lucky there's a new mafia boss to distract her, and her new protégé Kick-Ass to train!

The breakout star of *Kick-Ass* takes center stage in this limited series bridging the gap between *Kick-Ass* and *Kick-Ass 2.*

millarworld.tv
@mrmarkmillar

MILLARWORLD

MATURE CONTENT
$2.99US
DIRECT EDITION
MARVEL.COM
00211
7 59606 07822 6